

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. S. , po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 lipca 2016 r prawa do przeliczenia emerytury, z uwagi na niedoręczenie dokumentacji płacowej z lat 1986 – 1990 r .

/decyzja – k. 36 /

W dniu 14 listopada 2016 r wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji, wskazując na naruszenie art. 173, 175 i 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z § 21 ust. 1 i 22 ust. 1 rozporządzenia (...) PS w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe, polegające na odmowie przeliczenia emerytur na podstawie ponownego ustalenia kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 1986 r do 28 lutego 1990 r w Przedsiębiorstwie (...).R. B., mimo posiadania danych o wynagrodzeniu, z uwzględnieniem którego ustalony został kapitał początkowy decyzją z dnia 24 listopada 2005 r. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie kapitału początkowego w wysokości wynikającej z uwzględnienia okresu zatrudnienia w latach 1980 – 1989 w tym wynagrodzeń otrzymanych w M. w Ł. w całości wynikających z Rp 7 oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 2 - 5/.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania od tej decyzji, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji, podnosząc, że wydając decyzję z dnia 24.11.2005 r o ustaleniu kapitału początkowego przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił wartości wynikające z poświadczenia ubezpieczenia z dnia 28 września 2005 r, natomiast wydając decyzję z dnia 17 marca 2016 r, co było ściśle związane z wnioskiem o emeryturę, wartości wynikające z potwierdzenia ubezpieczenia pracowników z dnia 17.10.2011 r, za okres od 1 kwietnia 1986 r do 28.02.1990 r organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenia z uwagi na fakt, że za wskazany okres zakład pracy rozliczał się w formie deklaracji bezimiennych.

/ odpowiedź na odwołanie – k. 18 / .

W dniu 6 lutego 2017 r do akt wpłynęła dokumentacja osobowo – płacowa wnioskodawcy, w tym karty wynagrodzeń za okres 1980 – 1990. W dniu 15 maja 2017 r kserokopia dokumentacji została odebrana przez pełnomocnika organu rentowego.

/dokumentacja – k. 30 – 31, potwierdzenie odbioru – k. 45/

W piśmie z dnia 26 czerwca 2017 r wnioskodawca wniósł o:

- zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że na dzień 17 marca 2016 r kapitał początkowy wnioskodawcy wynosił 221.799,16 zł natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosił 161,64 % i zobowiązanie ZUS II Oddział w Ł. do przeliczenia emerytury na dzień 17 marca 2016 r według wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 161,64 % oraz wypłaty wyrównania emerytury za okres od 17 marca 2016 r do dnia 4 maja 2017 r według kapitału początkowego 221.799,16 i (...) 161,64%

oraz ustalenie, że na dzień 5 maja 2017 r wartość kapitału początkowego wnioskodawcy wynosił 226.217,42 zł natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosił 165,94 % i zobowiązanie ZUS II Oddział w Ł. do przeliczenia emerytury na dzień 5 maja 2017 r przy wartości kapitału początkowego 226.217,42 zł i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 165,94 % oraz wypłaty wyrównania emerytury za okres od 5 maja 2017 r według kapitału początkowego 226.217,42 zł i (...) 165,94 %;

- o ustalenie, że za zwłokę w okresie od dnia 15.04.2016 r do 30.06.2016 r a od 1 lipca 2016 r za opóźnienie w wypłacie emerytury przeliczonej wg. kapitału początkowego w wysokości 221.799,16 zł i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 161,64 % oraz za opóźnienie w wypłacie emerytury według kapitału początkowego 226.217,42 zł i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego 165,94 % od dnia 5 czerwca 2017 r organ rentowy ponosi odpowiedzialność i zobowiązanie organu rentowego do zapłaty odsetek ustawowych od przeliczonej emerytury za okres od dnia 15 kwietnia 2016 r do dnia zapłaty.

/pismo – k. 71/

Na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2017 r wnioskodawca reprezentowany przez pełnomocnika oświadczył, że w piśmie z dnia 26 czerwca 2017 r błędnie określono datę 5 maja 2017 r, jako datę doręczenia organowi rentowemu.

/e- prot. z dnia 18.08.17 00:19:37/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2004 r T. S. złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Do wniosku zostało załączone zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia 1980 – 1990 w Przedsiębiorstwie (...) , wystawione przez (...) sp. z oo. w Ł.. Do wniosku zostało sporządzone w dniu 28 września 2005 r poświadczenie ubezpieczenia społecznego do kapitału początkowego za okres zatrudnienia w M. od 1.09.1980 – 28.02.1990, z którego wynikały następujące wynagrodzenia:

- 1980 – 23.528 zł
- 1981 – 70.584 zł
- 1982 – 200.074 zł
- 1983 – 362.194 zł
- 1984 – 385.880 zł
- 1985 – 484.887 zł
- 1986 – 410.750 zł
- 1987 – 725.537 zł
- 1988 – 1.044.374 zł
- 1989 – 3.804.415 zł
- 1990 – 1.346.146 zł

Zasiłki chorobowe w 1986 r.

/wniosek i załączniki – akta kapitałowe ZUS/

Decyzją z dnia 24 listopada 2005 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 218.216,90 zł., z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 158,26 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1932,18 złotych**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 371 miesięcy okresów składkowych i 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 90,92% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał

początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 90,92 % oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1932,18 złotych za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru w wysokości 1932,18 złotych za każdy okres nieskładkowy, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 1044,10 złotych. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia, co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 218.216,90 złotych.

/ decyzja – k. nienum. akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1980 – 1989 . Za ten okres – jako dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przyjęto kwoty z poświadczenia sporządzanego przez ZUS w dniu 28 września 2005 r .

/ obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru u kapitału początkowego – k. nienum. akt kapitałowych ZUS/ .

W dniu 8 listopada (...) T. S. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Do wniosku zostało sporządzone w dniu 20 listopada 2007 r zaświadczenie do celów emerytalno – rentowych o przebiegu ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia za okres zatrudnienia w M. od 1.09.1980 – 28.02.1990, z którego wynikały następujące wynagrodzenia:

- 1980 – 23.528 zł

- 1981 – 70.584 zł

- 1982 – 200.074 zł

- 1983 – 362.194 zł

- 1984 – 385.880 zł

- 1985 – 484.887 zł

- 1986 – 410.750 zł

- 1987 – 725.537 zł

- 1988 – 1.044.374 zł

- 1989 – 3.804.415 zł

- 1990 – 1.346.146 zł

Zasiłki chorobowe w 1986 r – 1-31.05, 1 – 30.06.1986 , zgodnie z zapisem na liście płac. Wg. zaświadczenia o kwotach i okresach pobierania zasiłków: 1.12.82 – 4.12.82 , 6.12.82 – 9.12.82, 30.04.86 – 4.07.86.

/wniosek i załączniki – k. 1, 22,26 ZUS/

W dniu 17 października 2011 r sporządzono korektę poświadczenia, z którego wynikało, że w okresie 1.04.1986 – 28.02.1990 były sporządzone deklaracje bezimiennie. Wskazano kwoty podstaw wymiaru składek za:

- 1980 – 23.528 zł

- 1981 – 70.584 zł

- 1982 – 200.074 zł

- 1983 – 362.194 zł

- 1984 – 385.880 zł

- 1985 – 484.887 zł

- 1986 – 117.274 zł.

Korekta była wynikiem interpretacji przedstawionej przez Departament (...) i Składek, z której wynikało, że okresy ubezpieczenia Wydziały (...) i Składek potwierdzają tylko na podstawie posiadanych przez siebie dokumentów czyli deklaracji rozliczeniowych, druków zgłoszeniowych, imiennych raportów miesięcznych i wpłat, uznanie innych dokumentów np. list płac, umów o pracę, na podstawie których można potwierdzić okres podlegania jak i podstawę wymiaru składek leży w gestii Wydziału Przyznawania lub Wydziału Zmiany Uprawnień E. – Rentowych oraz Wydziału Kapitału Początkowego.

/korekta poświadczenia – k. 46 akt ZUS, pisma – k. 47,48 – plik I/

W dniu 23 lutego 2016 r T. S. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 akt ZUS plik II/

Decyzją z dnia 17 marca 2016 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., ustalił ponownie wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 192.919,54 zł. z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 133,52 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1630,13 złotych**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 371 miesięcy okresów składkowych i 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 91,10 % i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 91,10 % oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1630,13 złotych za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru w wysokości 1630,13 złotych za każdy okres nieskładkowy, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 923,06 złotych. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia, co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 192.919,54 złotych.

(decyzja – k. nienum . akt kapitałowych ZUS)

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1976 – 1985 .

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. nienum. akt kapitałowych ZUS/.

Decyzją z dnia 18 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie art.24 ust. 1 b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał T. S. emeryturę od dnia 17 marca 2016 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 107904,96zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 632050,95 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 210,70 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 3511,89 zł .

Wyplata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

(decyzja – k. 12 akt ZUS plik II)

W dniu 18 marca 2016 r wnioskodawca złożył wniosek o wypłatę emerytury załączając świadectwo pracy.

(pismo – k. 14 akt ZUS plik II)

Decyzją z dnia 22 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia 17 marca 2016 r, ustalając termin płatności świadczenia na 15 dzień każdego miesiąca. przyznał T. S. emeryturę od dnia 17 marca 2016 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 107904,96zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 632050,95 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 210,70 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 3511,89 zł .

(decyzja – k. 16 akt ZUS plik II)

W piśmie z dnia 30 marca 2016 r wnioskodawca wniósł o zweryfikowanie decyzji przez ZUS z dnia 18 marca 2016 r w zakresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) jako okresu deklaracji bezimiennych tj. 1.04.1986 – 28.02.1990 , gdzie przyjęto minimalne wynagrodzenie. Do wniosku załączył kopię kapitału początkowego z dnia 24.11.2005 r.

(wniosek – k. 18 – 20 akt ZUS plik II)

Wnioskodawca został poinformowany, że nastąpiła zmiana wysokości kapitału początkowego w związku z korektą poświadczenia z dnia 20.11.2007 r i że po przedłożeniu zaświadczenia o wysokości wynagrodzeń za okres 1.04.1986 – 28.02.1990 kapitał początkowy oraz świadczenie emerytalne zostaną ponownie przeliczone.

(pismo – k. 21 akt ZUS plik II)

Wnioskodawca w piśmie z dnia 4 lipca 2016 r zwrócił się z pytaniem, ile czasu potrzeba ZUS na ponowne przeliczenie świadczenia.

(pismo – k. 22 akt ZUS plik II)

Wnioskodawca został ponownie poinformowany, że ubezpieczony powinien przedłożyć zaświadczenie o wysokości wynagrodzeń za okres 1.04.1986 – 28.02.1990 w celu przeliczenia emerytury. Wyznaczono wnioskodawcy termin 30 dni na dostarczenie zaświadczenia, a po tym terminie odstąpi od załatwienia sprawy.

(pismo – k. 24 akt ZUS plik II)

W piśmie z dnia 19 lipca 2016 r wnioskodawca wskazał, że wysłał już kopię kapitału początkowego z dnia 24.11.2005 r , a w nim okres 1986 – 1989 są wyliczone, co świadczy , że ten okres był udokumentowany, a ZUS chyba nie neguje swoich dokumentów.

(pismo – k. 25 akt ZUS plik II)

Pismem z dnia 11 sierpnia 2016 r organ rentowy zwrócił się do (...) M. sp z oo o udzielenie informacji, czy jest następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...).R. B..

(pismo – k. 33 akt ZUS)

W dniu 17 października 2016 r zostało wystawione przez (...) sp. z (...) w Ł. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...). R. B. , z którego wynikają następujące wynagrodzenia:

- 1980 – 20.000 zł

- 1981 – 60.000 zł

- 1982 – 171.381 zł

- 1983 – 379.964 zł

- 1984 – 438.501 zł

- 1985 – 426.742 zł

- 1986 – 551.007 zł

- 1987 – 726.948 zł

- 1988 – 1.060.439 zł

- 1989 – 3.655.015 zł

- 1990 – 1.293.146 zł

(zaświadczenie – k. 37 akt ZUS plik II)

Przy uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających z **kart wynagrodzeń** za lata 1980 – 1990 wartość kapitału początkowego wynosi **226.217,42** zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi **165,94** %.

Przy uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 czerwca 2003 r za lata 1980 – 1990 wartość kapitału początkowego wynosi 221.399,97 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 161,25 %.

Przy uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających z **poświadczenia** za lata 1980 – 1990, z dnia 28 września 2005 r wartość kapitału początkowego wynosi **221.799,16** zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi **161,64** %. **Przy tym wyliczeniu uwzględniono wypłacone zasiłki chorobowe w 1982 i 1986, które nie były uwzględnione w 2005 roku.**

(wyliczenie – k. 46)

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną była możliwość przeliczenia emerytury wnioskodawcy w związku z ustaleniem wysokości wynagrodzeń za okres 1980 – 1990 roku – przy wyliczeniu kapitału początkowego.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U.2017.1383 t.j) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b.

Zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z art. 26 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 173 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Zgodnie art. 174 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r.

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zgodnie z art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9 , 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Dla osób, które nie pozostają w ubezpieczeniu, kapitał początkowy ustala się na ich udokumentowany wniosek.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie z dyspozycją art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. /Dz.U.2017.715/ o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw – w zw. z art. 5 tej ustawy, w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;

- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

Przesłankami ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych są "nowe dowody" i "ujawnione okoliczności" istniejące przed podjęciem decyzji organu rentowego i mające wpływ na ustalenie prawa do emerytur i rent. Odnosząc się do pierwszej podstawy ponownego ustalania prawa do świadczeń lub ich wysokości, należy stwierdzić, że o ile organ rentowy nie posiada uprawnień do dokonywania niekorzystnej zmiany pierwotnej (ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość) decyzji w oparciu o odmienną (powtórna) ocenę dowodów zebranych w poprzednim postępowaniu (zob. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 5 czerwca 2003 r., III UZP 5/03, OSNPUSiSP 2003, nr 18, poz. 442 z aprobowaną glosą 2 K. Ś. oraz wyroki SA: w K. z dnia 30 maja 2001 r., III AUa 2508/00, PP 2002, nr 10 i w R. z dnia 27 czerwca 2013 r., III AUa 322/13, LEX nr 1331107), o tyle wzruszenie takiego rozstrzygnięcia może być przeprowadzone w sytuacji przedstawienia nowych dowodów podważających wiarygodność uprzednio zgromadzonego materiału dowodowego, w tym dowodów uzyskanych już po wydaniu decyzji ZUS, pod warunkiem jednak, że wynikają z nich fakty powstałe przed tym momentem.

Nadto art. 114 stanowi podstawę prawną dla weryfikacji i wzruszalności decyzji organów rentowych, w których zawarto ustalenia pozostające w obiektywnej sprzeczności z ukształtowanym ex lege stanem uprawnień emerytalno-rentowych zainteresowanych (wyroki Sądu Najwyższego z 25 lutego 2008 r., I UK 249/07, OSNP 2009 nr 11-12, poz. 152; 22 lutego 2010 r., I UK 247/09, LEX nr 585725; z 9 grudnia 2015 r., I UK 533/14 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 20 września 2011 r., I BU 4/11, LEX nr 1101321). Sprzeczność ta zachodzi zarówno w przypadku decyzji organu rentowego błędnie przyznających świadczenie (potwierdzających prawo do świadczenia), pomimo że prawo do niego nie powstało, jak i w przypadku decyzji błędnie odmawiających realizacji prawa do świadczenia, przysługującego z mocy prawa ubezpieczonemu. Niezgodność ta może powstać także na skutek popełnionych przez organ rentowy uchybień normom prawa materialnego. Eliminacja tych sprzeczności stanowi uzasadnienie dla ponowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją organu rentowego, której rozstrzygnięcie jest niezgodne z ukształtowaną ex lege sytuacją prawną ubezpieczonego. W ponawianym postępowaniu organ rentowy dąży do ustalenia, czy popełnione uchybienia (przede wszystkim w zakresie prawa materialnego ale także procesowego) lub przedłożone dowody albo ujawnione fakty mają wpływ na zmianę dokonanych wcześniej ustaleń, od których zależy potwierdzenie uprawnienia ubezpieczonego do określonego świadczenia.

W efekcie wznowienia postępowania w trybie art. 114 zapada jedna decyzja merytoryczna, która nie musi uchylać poprzedniej decyzji – wystarczy, że zawiera nowe rozstrzygnięcie co do istoty ./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia 25 września 2013 r. III AUa 1750/12/.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 marca 2015 r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS /Dz. U. 2015 poz. 552/ w sprawach , w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1(ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem – przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

Zgodnie z art. 15. Ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego

z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 117 ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

Przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1, oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Do ustalania podstawy wymiaru świadczeń przyjmuje się zarobki objęte obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to zatem, że przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących w danym okresie, podlegały składce na to ubezpieczenie.

Zgodnie z § 21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie to obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7

lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z § 20 pkt. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy emerytalnej postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba, że ustawa stanowi inaczej.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 tej ustawy świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Z ustaleń wynika, że w związku z wnioskiem ubezpieczonego o ustalenie kapitału początkowego zostało sporządzone w dniu 28 września 2005 r. poświadczenie ubezpieczenia społecznego do kapitału początkowego za okres zatrudnienia w M. od 1.09.1980 – 28.02.1990, z którego wynikały następujące wynagrodzenia:

- 1980 – 23.528 zł
- 1981 – 70.584 zł
- 1982 – 200.074 zł
- 1983 – 362.194 zł
- 1984 – 385.880 zł
- 1985 – 484.887 zł
- 1986 – 410.750 zł
- 1987 – 725.537 zł
- 1988 – 1.044.374 zł
- 1989 – 3.804.415 zł
- 1990 – 1.346.146 zł

Zasiłki chorobowe w 1986 r.

Zatem organ rentowy dysponował w tym okresie dokumentacją umożliwiającą ustalenie wysokości wynagrodzenia. Konsekwencją powyższego była decyzją z dnia 24 listopada 2005 r, na mocy której Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 218.216,90 zł., z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 158,26 %**.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1980 – 1989 . Za ten okres – dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przyjęto kwoty z poświadczenia sporządzanego przez ZUS w dniu 28 września 2005 r .

W dniu 8 listopada (...) T. S. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Do wniosku zostało sporządzone w dniu 20 listopada 2007 r. zaświadczenie do celów emerytalno – rentowych o przebiegu ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia za okres zatrudnienia w M. od 1.09.1980 – 28.02.1990, z którego wynikały następujące wynagrodzenia:

- 1980 – 23.528 zł

- 1981 – 70.584 zł
- 1982 – 200.074 zł
- 1983 – 362.194 zł
- 1984 – 385.880 zł
- 1985 – 484.887 zł
- 1986 – 410.750 zł
- 1987 – 725.537 zł
- 1988 – 1.044.374 zł
- 1989 – 3.804.415 zł
- 1990 – 1.346.146 zł.

Powtórzono zatem kwoty z poprzednio sporządzonego poświadczenia.

Zasiłki chorobowe w 1986 r – 1-31.05, 1 – 30.06.1986 , zgodnie z zapisem na liście płac. Przy czym wówczas sporządzono dodatkowo zaświadczenia o kwotach i okresach pobierania zasiłków: 1.12.82 – 4.12.82 , 6.12.82 – 9.12.82, 30.04.86 – 4.07.86. Zasiłki te nie były uwzględnione przy ustalaniu kapitału początkowego w 2005 roku.

Następnie w dniu 17 października 2011 r sporządzono korektę poświadczenia, z którego wynikało, że w okresie 1.04.1986 – 28.02.1990 były sporządzone deklaracje bezimienne. Wskazano kwoty podstaw wymiaru składek za:

- 1980 – 23.528 zł
- 1981 – 70.584 zł
- 1982 – 200.074 zł
- 1983 – 362.194 zł
- 1984 – 385.880 zł
- 1985 – 484.887 zł
- 1986 – 117.274 zł.

Przy czym korekta była wynikiem interpretacji przedstawionej przez Departament (...) i Składek, z której wynikało, że okresy ubezpieczenia Wydziały (...) i Składek potwierdzają tylko na podstawie posiadanych przez siebie dokumentów czyli deklaracji rozliczeniowych, druków zgłoszeniowych, imiennych raportów miesięcznych i wpłat, uznanie innych dokumentów np.list płac , umów o prace, na podstawie których można potwierdzić okres podlegania jak i podstawę wymiaru składek leży w gestii Wydziału Przyznawania lub Wydziału Zmiany Uprawnień E. – Rentowych oraz Wydziału Kapitału Początkowego.

Zatem mimo, że organ rentowy w 2005 r i 2007 r dysponował danymi o wysokości wynagrodzeń za okres 1980 – 1989, w 2011 r dokonał korekty opierając się o interpretację własnej komórki organizacyjnej, mimo, że wnioskodawca nie składał żadnych nowych dokumentów.

Następnie w dniu 23 lutego 2016 r T. S. złożył wniosek o emeryturę, czego konsekwencją była decyzja z dnia 17 marca 2016 r, na podstawie której Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., ustalił ponownie wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 192.919,54 zł. z uwzględnieniem **wskaznika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 133,52 %**.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1976 – 1985 .

Następnie decyzją z dnia 18 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie art.24 ust. 1 b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał T. S. emeryturę od dnia 17 marca 2016 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 107904,96zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 632050,95 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 210,70 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 3511,89 zł .

Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Kolejną decyzją z dnia 22 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia 17 marca 2016 r, ustalając termin płatności świadczenia na 15 dzień każdego miesiąca. przyznał T. S. emeryturę od dnia 17 marca 2016 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 107904,96zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 632050,95 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 210,70 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 3511,89 zł .

W istocie wnioskodawca nie wnosił odwołań od wydawanych decyzji, ale w piśmie z dnia 30 marca 2016 r wnioskodawca wniósł o zweryfikowanie decyzji z dnia 18 marca 2016 r w zakresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) jako okresu deklaracji bezimiennych tj. 1.04.1986 – 28.02.1990, gdzie przyjęto minimalne wynagrodzenie. Do wniosku załączył kopię kapitału początkowego z dnia 24.11.2005 r.

W ocenie Sądu pismo to należało potraktować jako wniosek o przeliczenie emerytury zgodnie z danymi o wynagrodzeniu uwzględnionymi w kapitale początkowym w 2005 roku. Skoro kapitał początkowy stanowi element składowy emerytury, mimo, braku zaskarżenia samej decyzji kapitałowej, wartość kapitału początkowego może ulec przeliczeniu, co w konsekwencji wpłynie na wysokość emerytury.

Organ rentowy w ocenie Sądu także potraktował to pismo, jak wniosek o przeliczenie emerytury, bowiem wnioskodawca został poinformowany, że nastąpiła zmiana wysokości kapitału początkowego w związku z korektą poświadczenia z dnia 20.11.2007 r, a po przedłożeniu zaświadczenia o wysokości wynagrodzeń za okres 1.04.1986 – 28.02.1990 kapitał początkowy oraz świadczenie emerytalne zostaną ponownie przeliczone.

Wnioskodawca w piśmie z dnia 4 lipca 2016 r zwrócił się z pytaniem, ile czasu potrzeba ZUS na ponowne przeliczenie świadczenia. A wnioskodawca został ponownie poinformowany, że ubezpieczony powinien przedłożyć zaświadczenie o wysokości wynagrodzeń za okres 1.04.1986 – 28.02.1990 w celu przeliczenia emerytury. Wyznaczono wnioskodawcy termin 30 dni na dostarczenie zaświadczenia, a po tym terminie odstąpi od załatwienia sprawy.

W piśmie z dnia 19 lipca 2016 r wnioskodawca wskazał, że wysłał już kopię kapitału początkowego z dnia 24.11.2005 r, a w nim okres 1986 – 1989 są wyliczone, co świadczy, że ten okres był udokumentowany, a ZUS chyba nie neguje swoich dokumentów, powtórzył więc wcześniejszą argumentację.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2016 r organ rentowy zwrócił się do (...) M. sp z oo o udzielenie informacji, czy jest następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...).R. B.. W związku z brakiem odpowiedzi organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 30 września 2016 r, na podstawie której odmówił T. S., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 lipca 2016 r, mimo, że wniosek taki został złożony już 30 marca 2016 r (kolejne pisma były jedynie kontynuacją tego pisma), prawa do przeliczenia emerytury, z uwagi na niedoręczenie dokumentacji płacowej z lat 1986 – 1990 r.

W toku procesu do akt sprawy zostały załączone karty wynagrodzeń za sporny okres. Przy uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających z **kart wynagrodzeń** za lata 1980 – 1990 wartość kapitału początkowego wynosi **226.217,42 zł**, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi **165,94 %**.

Przy uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających z **poświadczenia** za lata 1980 – 1990, z dnia 28 września 2005 r wartość kapitału początkowego wynosi **221.799,16 zł**, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi **161,64 %**. **Przy tym wyliczeniu uwzględniono wypłacone zasiłki chorobowe w 1982 i 1986, które nie były uwzględnione w 2005 roku.**

Ostatecznie wnioskodawca precyzując roszczenie wniósł o uwzględnienie tych dwóch wyliczeń. Wyliczenie kapitału początkowego na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu okazało się mniej korzystne niż wyliczone w oparciu o karty wynagrodzeń.

W ocenie Sądu ostatecznie kapitał początkowy został ustalony przez organ rentowy w nieprawidłowej wysokości, a w konsekwencji świadczenie emerytalne było zaniżone. W związku z czym roszczenie wnioskodawcy o przeliczenie emerytury przy uwzględnieniu kapitału początkowego ustalonego na podstawie danych, którymi organ rentowy dysponował w 2005 r i 2007 r, było uzasadnione, a następnie w oparciu o karty wynagrodzeń złożone w toku procesu.

Mając na względzie żądanie wnioskodawcy, przedmiot jego wniosku, czas jego złożenia i treść decyzji, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przeliczył T. S. emeryturę:

a) od dnia 17 marca 2016 roku (skoro wniosek o przeliczenie został złożony w dniu 30 marca 2016 r - terminem początkowym żądania mógł być marzec 2016, ale prawo do świadczenia – emerytury powstało w dniu 17 marca 2016 r zatem od tego dnia należało przeliczyć świadczenie) – do dnia 14 maja 2017 r (dzień przed dniem otrzymania przez organ rentowy złożonych do akt kart wynagrodzeń) przy uwzględnieniu wartości kapitału początkowego w kwocie 221.799,16 zł i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 161,64 % - a więc ustalonego na podstawie poświadczenia sporządzonego przez organ rentowy i danych mu znanych w 2005 i 2007 r,

- od dnia 15 maja 2017 roku (zgodnie z wnioskiem – od dnia zapoznania się z kartami wynagrodzeń przez organ rentowy) przy uwzględnieniu wartości kapitału początkowego w kwocie 226.217,42 zł i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 165,94 % - obliczonego na podstawie kart wynagrodzeń.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy emerytalnej organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a).

Stosownie do dyspozycji zawartej przez ustawodawcę w treści normy prawnej wyrażonej w przepisie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.), jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Z utrwalonego orzecznictwa sądowego (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 7 kwietnia 2010 r. I UK 345/2009, LexPolonica nr 2578200 i z dnia 15 października 2010 r. III UK 20/2010, LexPolonica nr 3028490) w zakresie wykładani przepisu art. 85 ust. 1 ustawy o sus jednoznacznie wynika, że odpowiedzialność organów rentowych istnieje nie tylko wtedy, gdy opóźnienie w przyznaniu lub w wypłacie świadczenia nastąpiło z winy tego organu ale także wtedy, gdy takie opóźnienie jest skutkiem innych przyczyn od tego organu niezależnych.

W orzecznictwie sądowym można odnaleźć wiele przykładów nieprawidłowego działania organu rentowego, za które organ ten „ponosi odpowiedzialność” i - w razie opóźnienia z tego powodu ustalenia prawa do świadczenia lub jego wypłaty - zobligowany jest do wypłaty należnych odsetek. Są to w szczególności wypadki bezpodstawnego pozostawienia bez rozpoznania wniosku strony o przyznanie prawa do świadczenia oraz nieprawidłowe orzeczenie w sprawie niezdolności do pracy do celów rentowych wydane przez Lekarza Orzecznika ZUS lub Komisję Lekarską ZUS (por. wyrok SN z 12 sierpnia 1998 r., sygn. akt II UKN 171/98, OSNAP nr 16/1999, poz. 521), czy nieprzyznanie prawa do świadczenia na podstawie dokumentów znanych Zakładowi /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r. III UK 110/11, LEX nr 1227452/

Sąd, przyznając prawo do świadczenia, ma obowiązek zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego, tj. zarówno stwierdzającego taką odpowiedzialność, jak i jej brak./ wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2010 r. II UK 330/09, LEX nr 604220/

Mając na względzie powyższą regulację, Sąd ustalił, że opóźnienie w przyznaniu świadczenia:

a) od dnia 15 kwietnia 2016 roku (data początkowa – zgodna z żądaniem, kolejny termin wypłaty emerytury) do 14 maja 2017 r bez uwzględnienia wartości kapitału początkowego w kwocie 221.799,16 i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 161,64 % - organ rentowy w momencie wydawania decyzji emerytalnej dysponował poświadczeniem z 2005 i 2007 r z którego wynikała wysokość wynagrodzenia w spornym okresie, więc istniała możliwość wydania prawidłowej decyzji już w marcu 2016 r.

b) od dnia 15 czerwca 2017 roku bez uwzględnienia wartości kapitału początkowego w kwocie 226.217,42 zł i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 165,94 % - w dniu 15 maja 2017 r organ rentowy dysponował już kartami wynagrodzeń, miał więc 30 dni na wydanie prawidłowej decyzji,

jest następstwem okoliczności, za które Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponosi odpowiedzialność

Sąd przekazał roszczenie T. S. o odsetki ustawowe od dnia 15 kwietnia 2016 roku do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. celem rozpoznania na podstawie art. 477 ze z. 10 § 2 kpc. Bowiern odwołanie od decyzji organu rentowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pełni rolę pozwu i

wszczyna postępowanie sądowe. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji a spornych między stronami; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem ubezpieczony może jedynie żądać korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swą rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego decyzją, nie może natomiast żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Dlatego też odwołanie wniesione od decyzji organu rentowego nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest - zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. - przekazać go do rozpoznania organowi rentowemu. Tym samym kontrolna rola sądu musi korespondować z zakresem rozstrzygnięcia dokonanego w decyzji organu rentowego, gdyż - stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.- w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Należy wskazać, że roszczenie o odsetki nie było przedmiotem zaskarżonych decyzji.

W pozostałym zakresie odwołanie podlegało oddaleniu – co do żądania przeliczenia emerytury od dnia 5 maja 2017 r i ustalenia odpowiedzialności od dnia 5 czerwca 2017 r – z uwagi na to, że organ rentowy otrzymał karty wynagrodzeń w dniu 15 maja 2017 r, co było pomiędzy stronami bezsporne, a wnioskodawca wskazał, że w piśmie daty te zostały określone błędnie, jednak nie zmodyfikował swojego żądania, zatem odwołanie podlegało oddaleniu w pozostałej części na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Mimo odmiennej redakcji wyroku w stosunku do treści pisma z dnia 26 czerwca 2017 roku - odwołanie w pozostałym zostało uwzględnione przy uwzględnieniu treści zaskarżonej decyzji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia MS z dnia 22.10.2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz. U z 2015 r poz. 1800 z późn. zm. w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem MS z dnia 3.10.2016 zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie Dz.U. 2016 poz. 1668 /

z. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i aktami ZUS doręczyć peł. ZUS